

من مواعظ النبی صلی الله علیه وآله وسلم:

الدنیا دُول، فما کان لک أُنّاک علی ضعفک وما کان منها علیک لم تدفعه بقوَّتک ومن انقطع رجاءه مما فات، استراح بدنه ومن رضی بما قَسَمه الله قرّت عینه.

(تحف العقول صفحه 40)

دُول جمع دولة است، یعنی چیزی که دست به دست می‌گردد. طبیعت مظاهر دنیوی این است که در حال تغییر و تحول است، نباید خیال کنیم آنچه که از مال و جاه و امکانات و صحت و عافیت در دست ما است تا پایان عمر باقی می‌ماند، اینطور نیست، چه بسا از ما گرفته می‌شود. مراد از دنیا که می‌فرماید: هرکه امیدش را از آن قطع کند خیال خود را راحت کرده، دنیای مذموم است؛ یعنی آن چیزی که انسان برای خود و هوای خود می‌طلبد، نه معالی امور و خیرات اخروی و نه آن چیزهایی که انسان برای وظیفه باید به دست آورد و نه عمران و ساختن عالم، اینها مراد نیست.